

Sfântul săptămânii

Vladimir Ghika (1873-1954)

S-a născut la Constantinopol, unde tatăl său era ministru al României. A urmat studii la Toulouse, Paris și Roma. În anul 1906 a adus Fiicele Carității în România. Până la hirotonirea ca preot din 1923, a desfășurat o bogată activitate diplomatică și caritativă. Până în 1939 este în principal în Franța: se ocupă de refugiații ruși; se instalează la Villejuif, la periferia comunistă a Parisului, pentru a desfășura aici o activitate de evanghelizare rodnică; la Auberive înființează Societatea Fraților și Surorilor Sf. Ioan. Întreprinde numeroase călătorii, unele prilejuite de Congreșele Euharistice Internaționale. În 1939 revine în România, izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial și apoi prigoana comunistă împiedicându-l să mai iasă din țară. Arestat în 1952, condamnat la 3 ani de închisoare, moare în 1954, ca martir al credinței. Este beatificat la 31 august 2013.

Calendarul săptămânii 12-19 mai 2019

- 12 D DUMINICA A IV-A A PAȘTELUI; Ss. Nereus și Achilleus, m.; Pancrațiu, m.
- 13 L Sf. Fc. Maria de la Fatima *
- 14 M SF. MATIA, AP.
- 15 M Sf. Isidor Plugarul *
- 16 J Fer. Vladimir Ghika, pr. m. **
- 17 V Sf. Pascal Baylon, clg.; Fer. Ioan Scheffler, ep. m.
- 18 S Ss. Ioan I, pp. m.*; Leonard Murialdo, pr.
- 19 D DUMINICA A V-A A PAȘTELUI; Sf. Celestin al V-lea, pp.

Gândul săptămânii

“Cel ce nu știe să-L caute pe Dumnezeu pretutindeni, riscă să nu-L recunoască nicăieri.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2019 don Giovanni Bertoni

Foaia
LITURGICĂ

12 mai 2019 • DUMINICA A IV-A A PAȘTELUI • Ss. Nereus și Achilleus, m.; Pancrațiu, m.

LECTURA I

Iată că ne întoarcem spre păgâni!

Citare din Faptele Apostolilor 13,14.43-52

În zilele acelea, Paul și Barnaba, plecând din Perga, au ajuns la Antiohia Pisidiei. Au intrat în sinagogă într-o zi de sâmbătă și s-au așezat. După ce s-a împrăștiat adunarea, mulți dintre iudei și prozeliții evlavioși i-au urmat pe Paul și Barnaba, iar aceștia vorbeau cu ei și-i convingeau să rămână în harul lui Dumnezeu. În sâmbăta următoare, aproape toată cetatea s-a adunat ca să asculte cuvântul Domnului. Dar iudeii, când au văzut mulțimile, s-au umplut de invidie și contraziceau cele spuse de Paul insultându-l. Atunci Paul și Barnaba au zis cu îndrăzneală: “Vouă trebuia să vă fie vestit mai întâi cuvântul lui Dumnezeu. Dar pentru că voi îl respingeți și nu vă judecați vrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre păgâni! Căci așa ne-a poruncit Domnul: «Te-am pus ca lumină a neamurilor, ca să duci mântuirea

până la marginile pământului»”. Auzind aceasta, păgânii s-au bucurat și au glorificat cuvântul Domnului, iar cei care fuseseră hotărâți pentru viața veșnică au crezut. Cuvântul Domnului s-a răspândit în tot ținutul. Însă iudeii au instigat femeile evlavioase de rang înalt, ca și pe mai marii cetății, au stârnit o persecuție împotriva lui Paul și Barnaba și i-au alungat din ținuturile lor. Ei, scuturând praful de pe picioare împotriva lor, s-au dus la Iconiu. Iar discipolii erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 99(100),2.3.5 (R.: 3c)

R.: Noi suntem poporul Domnului și turma pășunii sale.

sau:

Aleluia.

Slujiți-i Domnului cu bucurie, veniți înaintea lui cu strigăte de veselie! **R.**

Să știți că Domnul este Dumnezeu!
El ne-a făcut, ai lui suntem,
poporul lui și turma pășunii sale. **R.**

Căci Domnul este bun,
îndurarea lui ține pe vecie
și fidelitatea lui, din generație în
generație. **R.**

LECTURA A II-A

**Mielul îi va păstori și-i va
conduce la izvoarele apelor
vieții.**

*Citire din Apocalipsul sfântului
apostol Ioan 7,9.14b-17*

Eu Ioan, am văzut și, iată, o mulțime
mare pe care nimeni nu putea
să o numere, din toate națiunile,
triburile, popoarele și limbile. Ei
stăteau în picioare în fața tronului
și în fața mielului, îmbrăcați cu
haine albe și cu ramuri de palmier
în mâini. Unul dintre bătrâni mi-a
spus: “Aceștia sunt cei care vin din
strâmtorarea cea mare. Ei și-au
spălat hainele și le-au albit în sângele
mielului. De aceea stau ei înaintea
tronului lui Dumnezeu și aduc cult
ziua și noaptea în templul său, iar
cel care stă pe tron îi va adăposti
în cortul său; nu le va mai fi foame
și nici nu le va mai fi sete, nu-i va
mai arde soarele și nici arșița. Căci
mielul din mijlocul tronului îi va
păstori și-i va conduce la izvoarele
apelor vieții, iar Dumnezeu va șterge
orice lacrimă din ochii lor”.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

În 10,14

(Aleluia) “Eu sunt păstorul cel bun,
spune Domnul. Eu cunosc oile mele
și ele mă cunosc pe mine”. (Aleluia)

EVANGHELIA

Eu le dau viața veșnică.

*Citire din Evanghelia Domnului
nostru Isus Cristos după sfântul
Ioan 10,27-30*

În acel timp, Isus le-a spus: “Oile
mele ascultă glasul meu; eu le
cunosc, iar ele mă urmează. Eu le
dau viața veșnică și nu vor pieri
niciodată. Și nimeni nu le va răpi
din mâna mea. Tatăl meu, care
mi le-a dat, este mai mare decât
toți și nimeni nu le poate răpi din
mâna Tatălui meu. Eu și Tatăl una
suntem”.

Cuvântul Domnului

*Duminică, 12 mai 2019, Colectă
în toate parohiile Arhidiecezei
pentru Seminar*

*După ce, puțin mai înainte, Isus
a afirmat că el este păstorul cel
bun, pune în evidență trei calități
esențiale ale dumnezeirii sale, mai
întâi prin Eu sunt, adică este una
cu Iahve – Eu sunt cel ce sunt –
care așa i s-a revelat lui Moise la
muntele Horeb; apoi prin păstorul
cel bun, așa cum l-au prezis toți
profeții: Dumnezeu singur este
păstorul poporului său, Israel
și prin calitatea de bun, pe care
Isus însuși a proclamat-o divină:
Unul singur este bun, Dumnezeu;
și prin calitatea desăvârșită a
cunoașterii: Eu cunosc oile mele
precum mă cunoaște Tatăl și eu
îl cunosc pe Tatăl, fiindcă eu și
Tatăl una suntem. Eu sunt mâna
Tatălui și oile sunt în mâna mea,
fiindcă Tatăl mi le-a dat și nimeni
nu le poate răpi din mâna mea și
nici nu poate să le facă vreun rău
(I).*

*Această bunătate divină a lui Isus
față de oile sale o pune în evidență
apostolul Ioan în fragmentul citit
din Cartea Apocalipsei, arătând
cât de mare este numărul celor
mântuiți, că nimeni nu este în stare
s-o facă, și totuși nenumărații
nu vor mai flămânzi, nu vor
mai înseta, nu vor mai obosi sub
arșița soarelui, nu vor mai plânge
de durere, și nici nu se vor mai
teme de moarte, fiindcă vor avea
din belșug apa vieții (II).*

*Această apă vie, descoperită de
Isus samaritenei la fântâna lui
Iacob și pe care ea i-a cerut-o ca*

*remediu contra oboselii de a veni
la fântână, de a scoate apă și de
a o transporta acasă, n-a putut
s-o primească înainte de a-și
recunoaște păcatele, ci o primesc
din belșug numai cei care se adună
ca să asculte glasul Domnului:
Oile mele ascultă glasul meu și eu
le cunosc și ele mă urmează.*

*Apostolii Paul și Barnaba, fiind
părtași la calitatea de păstor, pe
care au primit-o de la Isus, au
ajuns la Antiohia Pisidiei. Aici
au predicat cuvântul Domnului
pentru evrei în sinagoga lor.
Mulți l-au ascultat; dar numai
după o săptămână mai mulți
s-au răsculat și i-au alungat.
Alungarea n-a fost un eșec, ci
o victorie, fiindcă au început
să-l predice pe Cristos cel înviat
neamurilor păgâne, care l-au
primit cu mare bucurie.*

*Paul și Barnaba s-au dovedit a
fi adevărați discipoli ai lui Isus
făcând să crească turma celor
aleși.*

*În această zi întreaga Biserică
Catolică se roagă Bunului Păstor
să-i trimită alți păstori plini de zel,
să trezească în tineri chemarea
la preoție și la viața consacrată,
fiindcă secerișul este mult dar
secerătorii puțini, iar oile rătăcite
sunt din ce în ce mai multe.*

Pr. Anton Dancă, VADEMECUM,
Anul C, Editura „Presa Bună”,
2005